

Sygn. akt VII K 781/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Zielińska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Joanna Siwek

przy udziale Prokuratora: Piotra Budziejewskiego, Jakuba Bętkowskiego,

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2016r., 2 czerwca 2016r., 30 września 2016r.,

9 marca 2017r.

sprawy **M. R. (1)** s. J. i J. z d. K., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

od bliżej nieokreślonego czasu, po uruchomieniu w dniu 06.10.2010 roku automatu (...) nr (...), do dnia 02.03.2011 roku, będąc nadzorującym punkt gier na automatach o niskich wygranych, urządził i prowadził gry na automacie (...) nr (...) w punkcie gier (...) (...) w P., wbrew art. 3 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. nr 201, poz. 1540), tj. urządził i prowadził gry na automacie, na którym wartość maksymalnej stawki za udział w jednej grze była wyższa niż 0,50 zł

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks

1. oskarżonego **M. R. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 107 § 1 kks i za to na podstawie art. 107 § 1 kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wartość jednej stawki na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych,
2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 545,50 (pięćset czterdzieści pięć złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu wydatków i zwalnia go od opłaty.

Sygn. akt VIIK 781/14

UZASADNIENIE

Oskarżony prowadził (...) (...) J. R. M. R. (1) w P. przy ul. (...). Formalnie współnikiem była jego matka ale faktycznie tylko on zajmował się funkcjonowaniem lokalu.

W dniu 5. kwietnia 2008 roku pomiędzy oskarżonym, a firmą (...) w R. zawarta została umowa dzierżawy na powierzchnię użytkową celem instalacji automatów do gier. Oskarżony w tym czasie pracował w w/w firmie i do jego obowiązków należało nadzorowanie punktów gier na automatach. Posiadał w tym zakresie stosowne uprawnienia-świadectwo zawodowe.

(kopia umowy -k. 40

wyjaśnienia oskarżonego -k.259)

Pismem z dnia 24.09.2010 roku firma (...) poinformowała UC w/m o zamiarze dostawienia automatu do gier (...) nr (...) w(...) (...) w P. T., przy ul. (...).

Do pisma załączona została opinia techniczna z dnia 17.05.2007 roku potwierdzająca, że automat spełnia warunki stawiane automatom do gier o niskich wygranych. W automacie potwierdzono pięć rodzajów gier.

(pismo -k.44

opinia techniczna- k. 54-55)

Automat do gier (...) nr (...) został zainstalowany w (...) w dniu 6.10.2010 roku. Od tego momentu nigdy nie był stamtąd zabierany. Dostęp do wnętrza automatu miał tylko oskarżony, który na koniec każdego miesiąca otwierał go w celu rozliczenia oraz w razie potrzeby gdy skończyły się monety. Instalację w księdze kontroli potwierdził oskarżony, wystawiał fakturę. W przypadku zerwania plomb lub awarii automatu do jego obowiązków należało zgłaszanie to firmie (...).

(wyjaśnienia oskarżonego -k.259 v;

księga eksploatacji -k.27)

Wcześniej w dniu 5.10.2010 roku postanowieniem Naczelnika Urzędu Celnego w/m włączono do eksploatacji w/w automat do gry. Sporządzony został protokół urzędowego sprawdzenia.

(postanowienie -k.41- 43)

W dniu 2. marca 2011 roku funkcjonariusze z Urzędu Celnego w P. przeprowadzili kontrolę w (...) (...).

Oględzinom poddano automat do gier (...)nr fab. (...) nr rejestracji (...) (...).

Automat poddano także oględzinom wewnętrznym. Podczas tej czynności stwierdzono, że w środku znajduje się płyta z zamkiem, na płycie znajdują się cztery przyciski oraz liczniki mechaniczne. Obok tych liczników znajdują się liczniki elektroniczne. Na płycie znajdowały się dwie plomby. Plomba nałożona z prawej strony na licznikach była przerwana w 90 % swojej szerokości. Była to plomba założona przez (...) (...) z numerem fabrycznym automatu, ze stycznia 2009 roku, zabezpieczająca licznik automatu. Z drugiej strony stwierdzono drugą plombę z numerem fabrycznym automatu również ze stycznia 2009 roku, która miała zabezpieczać płytę logiczną i która była przerwana na całej szerokości. Jeden z przewodów wisiał nie podłączony.

Funkcjonariusze przeprowadzili eksperyment na automacie. Dokonano odczytu liczników. Do automatu włożony został banknot o nominale 20 zł. co spowodowało zakredytowanie w wysokości 200 pkt. Wybrano grę (...) w której stawka wynosiła 30 pkt kredytowych tj. 3 zł. Po naciśnięciu przycisku (...) stawka przeskoczyła o jeden, nie można było jej zmienić. Przyciskiem Start uruchomiono grę przy stawce 1. Automat za grę zmniejszył o 1 pkt liczbę w polu kredyt. W polu kredyt pozostało 199 pkt, rozegrano jeszcze jedną grę i pojawił się napis (...)(...)

Wybrano kolejną grę (...)w której stawka wynosiła 2 punkty kredytowe, zagrano przy stawce 2, po naciśnięciu przycisku Start przegrano 2 punkty. ponownie naciśnięto i przytrzymano przycisk Start. Po przyciśnięciu punkty z pola kredyt zostały przelane do pola bank.

Ponownie uruchomiono grę (...) w banku było 196 punktów, podniesiono stawkę za grę do największej z możliwych – 100 pkt kredytowych – 10 złotych, zostało 96 punktów kredytowych. Ponownie wybrano stawkę 30 pkt kredytowych 3 zł. Po uruchomieniu zostało zdjęte 30 pkt, w polu bank pozostało 66 punktów.

Następnie wykonano jeszcze kilka gier gdzie wszystkie wygrane z pola bank zgrano do zera. Dokonano odczytu liczników.

Eksperyment wykazał, że w automacie możliwe jest podniesienie stawki za jedną grę powyżej stawki dopuszczalnej 0,50 złotych.

Jest to możliwe dopiero w momencie gdy uruchomiona zostanie gra, a punkty kredytowe znajdują się w polu „bank” Z pola bank są pobierane do podwyższenia stawki. Wartość podwyższenia stawki za grę możliwa była do wysokości 100 pkt kredytowych co przy przeliczniku 10 gr za punkt daje kwotę 10 złotych.

(protokół kontroli -k. 2-4)

Badanie przeprowadzone przez Izbę Celną w P. wykazało, że stwierdzono różnicę w zapisie oznaczenia programu pomiędzy zapisem w opinii technicznej, a ustalonym podczas badania oznaczeniem programu.

(opinia -k. 83-86)

M. R. (1) ma 35 lat, z zawodu jest informatykiem, jest kawalerem, prowadzi działalność gospodarczą z dochodem miesięcznym 3.000 złotych, ma na utrzymaniu narzeczoną i 2 dzieci.

(wyjaśnienia oskarżonego-k.377v)

Oskarżony nie był karany.

(karta karna -k. 429)

Oskarżony zarówno na etapie postępowania przygotowawczego jak i przed sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

(wyjaśniania oskarżonego -k.377v, -k. 259)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:

To oskarżony był jedyną osobą, która miała dostęp do wnętrza automatu. Podczas kontroli stwierdzono zerwanie jednej z plomb oraz znaczne uszkodzenie drugiej.

Dokonując oceny materiału dowodowego w zakresie wyjaśnień złożonych przez oskarżonego należało uznać, że jest to linia obrony przyjęta na potrzeby niniejszego postępowania. M. R. potwierdził, że zerwanie plomb w automacie zobowiązywało go do zgłoszenia tego. Należało to do jego obowiązków, bowiem tylko on miał wgląd do wnętrza maszyny. Tylko on posiadali klucz serwisowy. Skoro nikt inny nie miał takiej możliwości to oznacza, że zarzut postawiono właściwej osobie. Badanie przeprowadzone przez Izbę Celną w P. wykazało, że stwierdzono różnicę w zapisie oznaczenia programu pomiędzy zapisem w opinii technicznej, a ustalonym podczas badania oznaczeniem programu. Co za tym idzie skoro tylko i wyłącznie M. R. miał do wnętrza automatu dostęp, a w innym sposób modyfikacji dokonać nie można to przecież skoro zaglądał do wnętrza automatu przynajmniej raz w miesiącu, a od momentu instalacji maszyny w kawiarence nie była ona stamtąd wynoszona to gdyby nawet doszło do przypadkowego uszkodzenia plomb to po pierwsze miał możliwość to zauważyć, a po drugie miał obowiązek to zgłosić. Co więcej skoro potwierdził odbiór automatu to w tym czasie wszystko musiało być w porządku również w zakresie plomb.

Odnośnie matki oskarżonego to jej zeznania nie wniosły niczego istotnego do sprawy. Była ona jedynie formalnym współnikiem syna w prowadzonej działalności.

Za szczerze i prawdziwie uznać należało zeznania funkcjonariuszy celnych, którzy brali udział w kontroli oraz przeprowadzonych eksperymencie na miejscu. Osoby te nie miały żadnego powodu by zeznawać nieprawdę lub w jakiś sposób manipulować postępowaniem.

Za odpowiadającą standardom uznać należało opinię Izby Celnej w P.. W opinii tej stwierdzono różnicę w zapisie programu pomiędzy zapisem opinii technicznej, a ustalonym podczas badania oznaczeniem programu co świadczy o tym, że w tym zakresie doszło do modyfikacji. Klucz serwisowy posiadał jedynie oskarżony. W tym zakresie Sąd oparł się właśnie na tym dowodzie w zakresie sprawstwa M. R..

Odnosnie zeznań P. K. oraz B. W. to osoby te są lub były zatrudnione w firmie (...) i dlatego zeznania te należy traktować z dużą ostrożnością. Poza tym osoby te nie występowały w sprawie w charakterze biegłych.

Do sprawy nie wnieśli niczego istotnego zeznania świadków J. D., D. R. oraz M. G. i A. P.-W..

Odnosnie zeznań J. M. to świadek ten w ocenie Sądu nie miał podstaw do tego by stwierdzić jednoznacznie, że w jego ocenie nie było ingerencji w oprogramowanie, bo po prostu automat nie badał- sa to jedynie jego dywagacje. Co za tym idzie wysnute przez niego wnioski można było potraktować jedynie jako domysły. Co się zaś tyczy plomb to gdyby przyjąć, że plomby tak łatwo ulegają uszkodzeniu to w zasadzie niecelowym byłoby ich zakładanie. Przecież automat ma obudowę zewnętrzną i nie był przemieszczany z kawiarenki gdzie miał funkcjonować od momentu przekazania do kawiarenki.

Odnosnie oceny zeznań A. S. to również ta osoba nie była przesłuchiwana w charakterze biegłego, a jedynie świadka. Nadto podobnie jak pracownicy firmy (...) nie mogła wypowiedzieć się na temat tego co zostało stwierdzone w opinii sporządzonej do akt sprawy oraz tego co zostało w urzędzeniu zmodyfikowane już po jego instalacji w kawiarence.

W ocenie Sądu za wiarygodny uznać należy także pozostały materiał dowodowy, zgromadzony w sprawie jako nie budzący wątpliwości co do swojej prawdziwości i autentyczności.

Odpowiedzialności karnej podlega ten kto wbrew przepisom ustawy lub warunkom zezwolenia urzęda lub prowadzi grę losową, grę na automacie, grę na automacie o niskich wygranych lub zakład wzajemny,

Grami na automatach są gry o wygrane pieniężne lub rzeczowe na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych i elektronicznych.

W zakresie dotyczącym niniejszej sprawy w ocenie Sądu oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu, bowiem przepis art. 107 § 1 kks penalizuje zachowanie polegające na urządzaniu lub prowadzeniu gry losowej, gry na automacie lub zakładu wzajemnego wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia. W celu właściwego odczytania znamion w/w przestępstwa skarbowego koniecznym jest sięgnięcie do art. 6 ust 1 Ustawy o grach hazardowych. W opisie czynu zarzucanego oskarżonemu użyto określeń „urządzał i prowadził”. Zdaniem części autorów z którymi należy się zgodzić zakres pojęcia „urządza” jest szerszy od pojęcia „prowadzi”. Pod pojęciem „urządzania” należy rozumieć układanie systemu gry czy określenie wysokości wygranych, podobnie jak wynajęcie i przystosowanie lokalu, zatrudnienie i przeszkolenie pracowników, organizowanie gry. „Prowadzenie” gry jest pojęciem węższym ograniczającym się do wykonywania bezpośrednich czynności przy grze. (tak Kotowski kurzępa, komentarz , 2007 s.450)

Stosownie do treści art. 129 ust. 3 Ustawy o grach hazardowych z dn. 19.11.2009 roku (Dz. U. Nr 201 poz. 1540) obowiązującej w dniu kontroli funkcjonariuszy UC w/m przez gry na automatach o niskich wygranych rozumie się takie gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych i elektronicznych, o wygrane pieniężne lub rzeczowe, w których wartość jednorazowej wygranej nie może być wyższa niż 60 zł, a wartość maksymalnej stawki za udział w jednej grze nie może być wyższa niż 0,50 zł.

W sprawie będącej przedmiotem osądu zachowanie oskarżonego należy ocenić na gruncie obowiązujących wtedy przepisów, które nie budziły wątpliwości do czasu ich nowelizacji w 2015 roku.

Jak wynika z protokołu kontroli, funkcjonariusze przeprowadzili eksperyment procesowy. Stwierdzili wtedy, że możliwe jest podniesienie stawki za jedną grę powyżej stawki dopuszczalnej 0,50 zł. Podwyższenie stawki jest możliwe

dopiero w momencie gdy uruchomi się grę, a punkty kredytowe znajdują się w polu „bank”. Z pola „bank” punkty pobierane są do podwyższenia stawki. Wartość podwyższenia stawki za grę była możliwa do wysokości 100 punktów kredytowych co przy przeliczniku 10 gr za punkt kredytowy daje kwotę 10 zł. Taki sposób gry był niezgodny z treścią art. 129 ust. 3 Ustawy o grach hazardowych z dn. 19.11.2009 roku (Dz. U. Nr 201 poz. 1540). Gry na automatach mają następujący przebieg. Grający uruchamia automat przez wrzucenie monet o odpowiednich nominałach, w następstwie czego na liczniku automatu pojawia się określona liczba kredytów, umożliwiającą rozpoczęcie gry. Naciśnięcie przycisku start uruchamia mechanizm losujący automatu.

Oskarżony jest winny albowiem w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę w rozumieniu Kodeksu Karnego.

Przy ustalaniu rozmiaru kary Sąd baczyl, by była ona adekwatna do okoliczności sprawy.

Jako okoliczność łagodzącą poczytano oskarżonemu to, że nie był dotychczas karany. W ocenie Sądu kara grzywny jest wystarczającą, sprawiedliwą i adekwatną.

Przy wymiarze kary grzywny Sąd baczyl by była ona adekwatna do możliwości majątkowych oraz sytuacji rodzinnej oskarżonego. Ilość stawek (80) odzwierciedla z jednej strony stopień społecznej szkodliwości czynu, zaś wysokość stawek dziennych (60zł) sytuację materialną oskarżonego.

Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 545,50 złotych stanowiącą wydatki poniesione w toku postępowania. Złożyły się na nie:

Na wydatki w sprawie złożyły się:

-ryczałt za doręczenie wezwań i pism w postępowaniu przygotowawczym-20 zł i w postępowaniu sądowym -20 zł na podstawie art. 618 § 1 pkt 1 kpk i §1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18.06.2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z 2003 roku , Nr 108, poz. 1026);

-opłata za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 30 złotych, na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 kpk i §1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14.08.2003 roku w sprawie określenia wysokości opłaty za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. z 2003 roku , Nr 151, poz. 1468);

-475, 50 złotych koszty wypłaconych świadkom kosztów podróży.

Oskarżony ma na utrzymaniu dwoje dzieci dlatego został zwolniony od ponoszenia opłaty od kary, która w tym wypadku byłaby bardzo wysoka.